

Helge Rosas minnen och tankar om bl.a. samhörighetskänslan inom släkten.

(Intervju av Susanna Rosas vintern och våren 1998)

Helge hör till dem som inte endast ofta besökte sin mormorsgård, utan som också var en tid inkvarterad där. Hans familj flyttade till Lovisa i början av november 1932. Helge som var förstaklassist, gick höstterminen till slut i byns skola och bodde den tiden på Rosas. Han berättar att han hade sex hönor med sig när han kom, och han sov i soffan i stugan.

Helge talar mycket varmt och vackert om sin mormor Emilia. Framför allt minns han hennes vänliga ansikte och hennes blick. Hon använde sällan glasögon, så hennes ögon var som små springor. Hon hade nästan alltid ett vänligt leende, och när barnen samlades och lekte ute, brukade hon be dem in på ett glas mjölk och smörgås. Morfar Karl Wiktor var en allvarsam man som speciellt barn hade stor respekt för. Karl Wiktor och Emilia klarade av att uppfostra en stor barnaskara till dugliga medborgare. Det var en stor bragd, säger Helge. Karl Wiktor hade dock också ett sinne för humor, och när han kom i gott samspråk med t.ex. Nystu farfar, skrattade han hjärtligt och hade humor i blicken. Helge var närvarande när Karl Wiktor dog i sin kammare. På den tiden hade man som sed att stanna klockan i den avlidnes rum, och i samband med kistläggningen startades klockan igen.

Helge minns de stora kalasen då släkten samlades. Syskonen hade en väldigt god kontakt med varandra. Kalasen var imponerande, berättar han. För att det var självhushållning, fanns det mycket mat och god mat i grytorna.

Ett tecken på den beundransvärda sammanhållningen syskonen Rosas emellan var att de ofta samlades till rådslag om t.ex. någon skulle börja studera eller inför andra större avgöranden. Ibland hade de kanske olika åsikter om detaljer, men det blev aldrig någon bestående oenighet, utan de var eniga. Det har stannat i minnet, säger Helge, och önskar att många syskon kunde vara lika eniga som dessa, så många de var.

När Helges mamma Sigrid började i skriftskolan, var Kalle redan så gammal att han hade flyttat hemifrån och hade tjänst. Då kom han med en ny cykel åt henne. Kalle överräckte cykeln och sa: "Och nu skall du komma ihåg att inte "krin", du skall köra försiktigt och inte "krin", och så fort det börjar syda litet uppåt, skall du stiga av och gå". En cykel var en dyrbar investering på den tiden.

Intervjuer 1998: Helge Rosas

Skrivet av Administrator

Onsdag, 13 Augusti 2008 08:48 -

Helges syster Ann-Mari minns att hon en gång kom till Rosas iklädd en ny klänning som mamman hade sytt. Det var en mycket modern klänning där byxorna med spetsar skulle synas. Mofa satt i gungstolen och såg på Ann-Maris klädsel och sa till henne:" Säg nu åt mamma att hon skall sy en litet längre kjol åt dig att inte byxorna syns".

När lillasyster var Lucia-kandidat och fotografierna var i tidningen, studerade Kalle-morbror bilderna och sa en dag till Sigrid:" Nåja, Sigrid, jag har nu sett på de här fotografierna av Lucia-kandidaterna, och nu skall du inte alls bli förvånad om din dotter blir vald till Lucia". Och så gick det också.

Också kusinerna håller kontakt. Helge berättar, att de rätt ofta ringer till varandra, och sedan släkmötena kon i bilden, har kontakten blivit ännu djupare. Det är värdefullt, säger han, och det kan väl alla instämma i.